

*A naplementi gyér találkozástól,
Hogy kint a holdfény nem reánk ragyog,
Hogy nap fejünk fölött sosem világol, –
Hogy – sajnós! – nem magától lángolok,
Hogy – sajnós! – nem miattam ég a láztól!*

1915

LESZJA UKRAINKA

(1871–1913)

Csak álltam és hallgattam a tavaszt...

*Csak álltam és hallgattam a tavaszt.
Ó, mily sokat mondott, mesélt, tanított,
Hol csengő dalt dalolt, derűs vigaszt,
Hol halkan-csendesen elandalított.*

*Dalolt arról, hogy mi a szerelem,
Mi az öröm, a bú, az ifju élet,
És mindent újra eldalolt nekem,
Mit álmaim már régen elmeséltek.*

1893 v. 1894

Ki mondta azt...

*Ki mondta azt, hogy nincs erőm
A sorssal harcra kelni?
Kezem lecsügg tán reszketőn?
Tán félek énekelni?*

*Ha meg dalomban bú, panasz
Serény visszhangra lelhet,
Szilaj tavaszi zápor az,
Nem csendes őszi permet.*

*S ha ősz is... Nem baj, hogy szived
Már hervad, nem virágzik.
A hervadt fűz a part felett
Arany-bíborra válik.*

*S ha majd a tél a rengeteg
Fölé borítja fátylát,
A nagy síron virág helyett
Szétszórja hó-virágját.*

*Mint hullám élek szótlantul,
Mely hallgat türelemmel –
A felszín alszik, ám alul
Viharra vár a tenger!*

1911.

Az a május...

*Május volt. Szomjas nyárfák lombja rezgett,
Rügyek fakadtak, friss szellő hozott
Megújulást, bimbózó szép szerelmet,
Mámort fakasztó barkaillatot.*

*Ó, az a május! Mennyi vágy nevelte,
És mennyi szent, szerelmes pillanat!
Hogy vágyódott két ember teste, lelke
A csillagfényes csendes ég alatt!...*

*A májust forró, tikkadt nyár követte,
Tombolt a nap, szikrázott, égetett,
Egy-egy vihar zúgott le éjjelente,
S dúlt, pusztított a dermedt föld felett.*

*Aztán elmúlt az is. Borult az égbolt,
Ősz lett a nyár, s fagyos nagy tél az ősz...
A május már homályos messzeség volt,
S én mégis egyre vártam, hátha jössz...*

*De nem jöttél. A rám szakadt magányban
Szorongva álltam árván, egymagam,
Bolyongtam kint a néma éjszakában,
S az éj is, úgy tűnt, már csillagtalan...*

*De ma! Ma reggel ablakom kitérült,
Áldott vihar zúgott szobámba be,
Szívemre drága, rég múlt mámor ájult,
S lelkem virágszirommal lett tele!*

*E szél, tudtam, káprázatos csodát nyújt:
A régi május érkezik velem!*

(...)

